

#8

únor 2015

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

TÉMA
Univerzita
a sport

2

TÉMA

Tělocvik není zadarmo

- 6 Anketa
- 7 Získala pohár rektora
- 8 Jak jsem běžel půlmaraton

2015 MINUT VOLEJBALOVÉHO MARATONU

10

- 12 Na zkoušku s mokrou hlavou
- 14 Za pukem na dno bazénu

16

ROZHOVOR

Ladislav Rolínek:
K ekonomii patří i sociální citění

- 20 Nová stezka ve Vodňanech přibližuje, jaké to je být úhořem
- 21 Džem se sníženou energetickou hodnotou
- 22 Den s filologií
- 24 O studiu filozofie
- 26 Rebel s příčinou

CO SE CHYSTÁ

29

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, č. 8/2015

Vydavatel:

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích,
Branišovská 31a, 370 05, České Budějovice

Šéfredaktor:

Miroslav Vlasák

Redakce:

Mgr. Alena Binterová, Eliška Hirková
Spolupracovníci: PaedDr. Gustav Bago, Ph.D., Mgr.
Miroslav Boček, Mgr. Vladimíra Nechvátalová, Ph.D.,
Václava Pohanková, Mgr. Vít Rakušan, doc. Ing. Ladislav
Rolínek, Ph.D., Mgr. Růžena Štemberková, doc. PaedDr. Jan
Štumbauer, CSc., Mgr. Jiří Váňa

Fotografové: Aleš Motejl, Tomáš Stiborek

Grafické práce a sazba: Radka Folprechtová, Hana Melčová
Jazyková korektura: Michaela Šlapáková

Témata, připomínky a náměty můžete zasílat
na mvlasak@jcu.cz

JOURNAL je pětikrát ročně distribuován zdarma na Jihočeské
univerzitě, jejích fakultách a dalších vybraných místech.

Náklad 6 000 ks. Tisk: Protisk, s.r.o.

Místo vydání: České Budějovice.

Registrace MK ČR E 21448, ISSN 2336-2170.

1

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

Vyfotit si koně procházející kempem, pohladit si hada, ochutnat rybí speciality, to všechno mohou každoročně zažít návštěvníci dne otevřených dveří na Jihočeské univerzitě. Letos si fakulty připravily ve svém programu několik novinek, budoucí studenti Zemědělské fakulty a Fakulty rybářství a ochrany vod poprvé zavítali do nově otevřené společné budovy. Celkem navštívilo univerzitu tři a půl tisíce zájemců o studium. Tradičně největší zájem byl o studium na Pedagogické fakultě, kam přišlo více než tisíc lidí.

2

NOVÉ PARKOVIŠTĚ V KAMPUSU

Od ledna má kampus o jedno parkoviště navíc. Univerzita tím reagovává na dlouhodobě se zvyšující počet osobních automobilů. Nové parkoviště se nachází za menzou u budovy vědeckotechnického parku a využívat ho mohou všichni zaměstnanci a studenti univerzity. U vjezdu s automatickou závorou pouze přiložíte kartu JU. Ke kolejm to od nového parkoviště máte přibližně 150 metrů.

3

TŘI ZAJÍMAVÉ VÝSTAVY

Univerzita bude v nejbližších týdnech partnerem několika zajímavých výstav. Do 27. února si můžete v Akademické knihovně prohlédnout působivou výstavu velkoprostorových fotografií ze života dětí se svalovou atrofií. Od 2. do 13. března bude ve foyer rektorátu a Filozofické fakulty k vidění výstava fotografií z prostředí Hospice sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. Tu pak ve druhé polovině března vystřídá výstava prací studentů uralské Akademie výtvarných umění na téma „Česká republika očima ruských studentů“.

4

PLESOVÁ SEZÓNA VRCHOLÍ

Zatímco beznadějně vyprodaný univerzitní ples se konal těsně po uzávěrcě časopisu, studenti a zaměstnanci Zemědělské fakulty se na ten svůj teprve chys-

tají 14. března. K tanci a poslechu jim zahraje kapela Luckies. Univerzitní ples byl letos ve znamení 20. a 30. let s hlavní hvězdou Martinem Chodúrem. Diváci mohli jako obvykle vidět sedm finalistek soutěže Miss JU.

TĚLOCVIK NENÍ ZADARMO

Jsou lidé, kteří si potřebují sáhnout na dno svých sil, zatnout zuby, vytrvat. Jiní naopak milují rychlost a výbušnost. Dalším zase musí naběhnout adrenalin, jinak pro ně úsilí nemá význam. Všichni se ale shodují, že bez sportu by byl jejich život prázdný.

UDĚLEJTE MI KOTOUL

Na střední škole následoval po hodině matematiky úprk do tělocvičny, na vysoké škole se po výběrových kurzech tělesné výchovy obvykle zapráší během několika hodin. Studenti sport milují. A vysokoškoláci obzvlášť. Je to snad dáno i tradicí, vždyť na školách mnoho sportů vzniklo, stačí vzpomenout na většinu míčových her. A co může být lepší kombinací než protáhnout si tělo, vyčistit si hlavu, nezaplatit ve většině případů ani korunu, a ještě za to vše obdržet kredity? Doba se ale mění a studenti s ní. „Děti dnes tráví více času doma u počítače než venku a sportovní všestrannost ustupuje. Stává se, že se nám přihlásí student, který třeba dobře hraje fotbal, ale neumí udělat kotoul. To je pak těžké,“ říká tajemník Katedry tělesné výchovy a sportu Pedagogické fakulty JU Gustav Bago, kterému už prošly „pod rukou“ stovky studentů. Vedoucí katedry docent Jan Štumbauer souhlasí. „Jazyková a počítačová gramotnost se neustále zlepšuje, ale motorické dispozice a pohybové schopnosti jdou strašlivým způsobem dolů, i u studentů tělesné výchovy. Já ráno jezdím do práce na kole kolem sportovní ZŠ a s užasem sleduji, jak tam jsou studenti přivázeni auty. Já nechci, aby chodili v dřevácích, ale výsledkem pak je, že nám šedesátníkům na běžkařském kurzu posluchači tělesné výchovy nestačí s tempem. Za našich studentských let

bychom raději překousli hůlky, než aby nás předjeli i mnohem mladší instruktoři,“ glosuje docent Štumbauer.

295 HODIN TÝDNĚ

Katedra tělesné výchovy a sportu Pedagogické fakulty JU vychovává budoucí tělocvikáře, ale zajišťuje také výběrové předměty a kurzy tělocviku pro celou univerzitu. Už v době předzápisů bývají naplněné. A nejde zdaleka jen o populární aerobic, fotbal nebo volejbal. Studenti všech fakult mohou vybírat z neuvěřitelné nabídky 51 vypsaných předmětů v celkovém objemu 295 hodin týdně! Pokud si to přepočítáte na dny, vyjde vám, že každý den v týdnu, včetně pátku, odučí katedra průměrně 59 hodin výběrového tělocviku. Je jasné, že kurzy probíhají od rána do osmých hodin večerní paralelně na různých místech a fakulta musí využívat i externí vyučující. V nabídce je opravdu vše, na co si vzpomenete, od tenisu, basketbalu, zumbly, tai-chi, badmintonu, gymnastiky, bruslení na ledě až po nordic walking nebo přístrojové potápění. V letošním semestru přibyl dokonce podvodní hokej. Tradičně vysoký zájem je o aerobní a kondiční cvičení. Čemu se dříve jednotně říkalo aerobic, je dnes zumba, pilates, step aerobic, bodystyling a mnoho dalších variant. Kapacity pro výuku zumbly už nestačí, také na spinning může být vypsaná třeba 600 míst,

a stejně jsou za chvíli zaplněná. K velkému překvapení vedoucího katedry, který ročně na kole najezdí víc kilometrů než v autě a jako celoživotní milovník venkovních sportů nechápe, proč mladí upřednostňují uzavřený prostor před čerstvým vzduchem. „Když po mně chtěli obrazovku, aby si mohli při šlapání simulovat jízdu v přírodě, to už mi opravdu přišlo moc,“ směje se.

WINDSURFING SE ŠTUMBOU

V nabídce předmětů můžete narazit i na takové speciality, jako je australský kruhový trénink. Pokud netušíte, jedná se o skupinové cvičení v přírodě, kde využíváte pomůcky a vlastní váhu těla. Existuje vůbec nějaký sport, o který by byl mezi studenty menší zájem? „Docela mě překvapilo, že jsme museli zrušit softbal. Čekal jsem, že se vždy najde parta nadšenců, která do toho půjde, ale zájem byl malý,“ říká Gustav Bago. Kromě výběrových předmětů můžete absolvovat některý z 29 výběrových kurzů. Vyrazit můžete třeba na vodu, lyže, kolo nebo absolvovat oblíbený kurz windsurfingu na chorvatském ostrově Pelješac, kam se každoročně vypraví kolem 240 studentů. „Katedra je hodně zaměřena na kurzy v přírodě. Třeba pro kurz windsurfingu máme ve srovnání s ostatními českými vysokými školami jedinečné vybavení,“ upozorňuje Štumbauer. Katedra disponuje také vlastní loděnicí na břehu slepého ramene Malše, kde probíhá semestrální výuka kanoistiky a také zde končí vodácké kurzy.

SÍTO JE NASTAVENO PŘÍSNĚ

Pro katedru je už přes šedesát let prvořadým úkolem vychovat budoucí učitele tělesné výchovy. Zájemci o studium si mohou vybírat z učitelství pro základní nebo střední školy. Vždy se jedná o dvouoborovou kombinaci a možná si ještě ze střední školy pamatujete, že správný tělocvikář byl zároveň buď zeměpisec, nebo biolog. Tahle statistika podle Gustava Baga zhruba odpovídá realitě. Pro ty,

kteří netouží po dráze kantora, nabízí katedra jednooborové bakalářské neučitelství. Absolventi se pak mohou uplatnit například jako instruktoři ve fitness centrech. Středoškoláci často považují studium tělesné výchovy za jednoduché a v praxi jsou pak nepříjemně překvapeni. „Naše katedra produkuje relativně kvalitní absolventy, ale je to i tím, že studium poměrně velká část posluchačů nedokončí. Síto je u nás možná největší na celé fakultě. Nejde jen o fyzickou náročnost a schopnost vyhnout se komplikovanějším zraněním, důležitá je i teoretická příprava. Když přijdou kluci z průmyslovky a vidí poprvé anatomii člověka, může to pro ně být docela obtížné,“ říká docent Štumbauer a dodává, že červený diplom viděl na katedře naposledy někdy před dvaceti lety. Prváci se nejčastěji „vymlouvají“ na to, že na střední škole se s gymnastikou nesetkali. „Dnes se na školách raději honí s hokejkou za děravou kraslicí, takže je ty základy musíme doučit,“ naráží Štumbauer na popularitu florbalu, který už na některých školách definitivně vytěsnil kruhy a švédské bedny.

INVESTICE ZA MILIONY

Katedra tělesné výchovy a sportu PF JU patří k absolutně nejstarším pracovištím Jihočeské univerzity, vždyt původní kabinet tělesné výchovy vznikl již v roce 1948 se vznikem

Pedagogické fakulty. Katedra samotná pak vznikla o čtyři roky později. Od té doby dokázala vychovat stovky učitelů tělesné výchovy, tisíce studentů prošlo různými formami neoborové a výběrové tělesné výchovy. Mezi nimi i řada významných sportovních osobností, jako hokejoví reprezentanti Jiří Lála, Vladimír Caldř, Petr Břiza a Radek Ťoupal, šestinásobný mistr republiky ve volejbalu Radek Mach nebo lyžařka Petra Bártlová. Od roku 2012 je katedra jediným pracovištěm pro výuku tělocviku na univerzitě. Sídlí v tělovýchovném pavilonu Na Sádkách, který prošel v posledních letech výraznou rekonstrukcí a modernizací. Má krásnou halu pro míčové sporty, v jejímž ochozu vznikl sál pro stolní tenis s pěti stoly. Z bývalé strojovny se stala hala pro úpolové sporty, jógu a bosu, dřívější nářadovna zase posloužila jako sál pro spinning s osmnácti cyklotrenažéry. Studentům je k dispozici nová posilovna, lezecká stěna, prostory pro výuku regenerace včetně infrasauny, zázemí doplňují nové šatny a přednáškové místnosti. Zatím poslední chloubou je laboratoř se špičkovými měřicími přístroji za téměř dva miliony korun. „Na bicyklovém ergometru může být simulováno jakékoli zatížení a sleduje se, jak se mění tepová frekvence, tlak, dech, změní se BMI index a EKG. Analyzátor tělesné kompozice odhalí i jednostrannou zátěž svalů a sledujete sílu dolních končetin, takže na vyšetření k nám budou chodit i českobudějovičtí hokejisté,“ říká vedoucí laboratoře Renata Malátová.

STADION PROJDE MODERNIZACÍ

Celý areál tvoří kromě pavilonu ještě přilehlý stadion Jihočeské univerzity. Dnešní student asi netuší, že se tu od 50. do 70. let minulého století na ploché dráze proháněly motocykly nebo se zde konaly spartakiády. Kapacitou stadion dnešním požadavkům vyhovuje, kvalitou už nikoliv. Na čtyřech původních tenisových kurtech byl proto položen umělý trávník, další získal antukový povrch, poslední se zanedlouho přemění na beachvolejbalové hřiště.

<< Vedoucí Katedry tělesné výchovy a sportu docent Jan Štumbauer

✓ Novou chloubou katedry je laboratoř s bicyklovým ergometrem a analýzám tělesné kompozice

Prvořadým úkolem je teď rekonstrukce staré škvárové atletické dráhy a její přeměna na umělohmotný povrch, která si vyžádá investici přibližně 12 milionů korun. Objekt současné koleje K6 by se měl vrátit zpět svému účelu a měly by zde vzniknout šatny pro stadion. Jsou to další kroky k soběstačnosti, která však nikdy nebude úplná. „Vlastní plavecký bazén a ledovou plochu bychom ani mít nemohli, to se zkrátka nedá ufinancovat. Vše ostatní si tu dokážeme představit. Cílem je, abychom byli schopni sportoviště i pronajímat a tím si vydělat na výuku našich studentů,“ prozrazuje Štumbauer. Když už jsme udělali sondu do historie, v 50. letech byla založena také tělovýchovná jednota Slavia PF České Budějovice. Jako většinu vysokoškolských sportovních klubů ji ale provází spíše stagnace. Výjimkou jsou samozřejmě špičkové vysokoškolské kluby se silnou tradicí, jako USK Praha. „Mít fakultní, nebo dokonce univerzitní sportovní klub vyžaduje adekvátní zdroj peněz a není ani v našich kapacitních možnostech se mu věnovat,“ vysvětluje Jan Štumbauer. Provoz Slavie jde tedy mimo univerzitu a v současnosti funguje prakticky jen ženský oddíl volejbalu a aikido.

SPORT JE PSYCHICKÁ KATARZE

Sportu se můžete věnovat v každém věku. Mezi ty, které nezatěžují pohybové ústrojí a může si je dovolit úplně každý, patří určité plavání. Také jízda na kole zatěžuje klouby minimálně, přitom pohybový aparát i kardiovaskulární systém pracují na plné obrátky. Gustav Bago, který je mimo jiné šéftrenérem mládežnické gymnastiky v GymCentru, považuje za „grunt“ i tuto královnu všech sportovních disciplín. „Gymnastika je obrovský pohybový základ, učí vás ovládat tělo. Kdyby se jí lidé více věnovali, ubýlo by úrazů,“ věří. Za ideální považuje

stav, kdy rodiče naučí své dítě plavat, pak jej třeba na rok zapíší na gymnastiku, následně na nějaký atletický kroužek a pravidelně s ním jezdí na kole. Realita ale bývá jiná. Školní lyžařské kurzy už jsou dobrovolné, osvobodit dítě z tělesné výchovy je lehčí než kdy jindy a bohužel i některé vysoké školy už rezignovaly na povinnou tělesnou výchovu. O školním tělocviku se teď hodně diskutuje, hovoří se o třetí hodině tělocviku na školách. „Sami dobře víme, že tělocvik je finančně náročný, rezolutně bych ale hodinu přidal alespoň na prvním stupni základních škol, protože tam se formuje vztah k tělesné výchově. Děti jsou v tu dobu nadšené z pohybu, vděčné za jakoukoli aktivitu,“ říká Štumbauer. Ať už to bude s nastupující generací jakkoli, sport tady byl, je a bude. „Sport je ta neúčinnější obrana proti civilizačním chorobám, je i psychickou katarzí. Když spojíte svůj koníček s profesí, není nic lepšího. Naučit někoho lyžovat nebo plavat je úžasný pocit. Navíc jste neustále v kontaktu s mladými lidmi, kteří vám nedovolí psychicky zestárnout,“ uzavírá Jan Štumbauer. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

Věnujete se sportu? Vyhovuje vám nabídka sportů na JU?

BARBORA DUŠKOVÁ, 20 LET, ZDRAVOTNĚ SOCIÁLNÍ FAKULTA

Sportuji ráda, ale v poslední době bohužel nemám moc času. Každopádně sportovní vyžití na JU je velice různorodé a myslím, že každý si může vybrat podle své chuti. Já osobně jsem na KTS vyzkoušela bodystyling a spinning a s výukou jsem byla spokojená. Lákají mě i další sporty, vyhovuje mi pestrá nabídka. Problém je ale můj rozvrh – na letní semestr se mi nepodařilo nalézt termín, na kterém ještě není zaplněná kapacita a který je zároveň v mých časových možnostech. Tak snad příští rok.

JIŘÍ ĀPAL, 24 LET, PŘÍRODOVĚDECKÁ FAKULTA

Ano, sportuji. Teď mám snad více sportovních aktivit než zkoušek.

Chodím třikrát týdně do posilovny, občas si zaběhám a jednou týdně, když to vyjde, hraji volejbal a squash. Také bych se rád po delší pauze ještě vrátil k historickému šermu. Nabídka sportů na JU mi víceméně vyhovuje, samozřejmě bych ale ocenil více prostoru pro další sporty, jako je například právě historický šerm, moderní šerm či kendo. V rámci KTS jsem absolvoval jen florbal, který mě bavil, i když při větším počtu si člověk tolik nezahraje, jelikož jedna výuka trvá pouze 45 minut.

KLÁRA DUDOVÁ, 21 LET, EKONOMICKÁ FAKULTA

Sportuji už od mala, věnovala jsem se individuálním sportům, jako je tenis a aerobic. Nyní už několik let hraji závodně florbal a musím říct, že kolektivní sport mě hodně naučil. V poslední době ještě chodím na fitbox, TRX, dance aerobic a další různá cvičení, protože jsem chtěla vyzkoušet i jiné sporty. Na JU jsem měla zapsaný aerobic a florbal a obojí bylo fajn. Myslím, že na univerzitě máme obrovskou nabídku sportů, ale přeci jen by se mohl ještě nějaký přidat – například trampolíny.

JINDŘICH KUŽNÍK, 21 LET, FILOZOFICKÁ FAKULTA

Sportuji velice rád, ale poslední dobou není moc čas. Když se ovšem čas naskytne, tak si rád zahraji malou kopanou, zajdu do posilovny, nebo alespoň zaběhat. Nebavilo by mě se jen válet doma na gauči nebo u učení. S nabídkou sportů na JU jsem velice spokojen. Myslím si, že každý si přijde na své. Občas mě ale mrzí obsazení jednotlivých časů cvičení, protože fotbal si ve třech prostě nezahrajete.

Text + foto: Eliška Hirková

ZÍSKALA POHÁR REKTORA

Čtyřiaadvacetiletá Tereza Chlupová je dnes už bývalou studentkou Filozofické fakulty JU, kde vystudovala Francouzský jazyk pro evropský a mezinárodní obchod. Kromě toho se rodačka z Kamenice nad Lipou věnuje běhání a je loňskou držitelkou poháru rektora v rámci budějovického půlmaratonu.

Co pro tebe znamená sport? Věnuješ se kromě běhání ještě nějakému dalšímu?

Dřív jsem se věnovala spíše jízdě na kole, konkrétně terénním jízdám MTB, ale v tom jsem se nijak více neprosadila. Takže už se asi tři roky intenzivně věnuji běhání, i když stále jen rekreačně. Míčové sporty mě nikdy moc nelákaly, možná si ještě tak zahráji stolní tenis.

Kolik ročně absolvuješ závodů, vyhrála jsi některý?

Občas se mi podaří docela dobré umístění. Loni se v Jihlavě konal první ročník půlmaratonu, tam jsem v rámci žen zvítězila s časem 1 hodina a 28 minut. To je zatím můj rekord. Na budějovickém půlmaratonu to byla 1 hodina a 39 minut, ale loni byly opravdu extrémní teplotní podmínky. V říjnu jsem skončila první ve své kategorii na City Trail Run Praha, to byl závod na 16 km. A v listopadu se běžel Světový pohár v terénním běhu na 13 km v Prachaticích, tam jsem také zvítězila ve své kategorii.

Co doporučíš lidem, kteří se běhání nevěnují, ale chtějí si jako běžci užít atmosféru půlmaratonu?

Mám kamarádku, která nikdy neběžela více než deset kilometrů a loni se poprvé účastnila Jihlavského půlmaratonu. To je obdivuhodné, ale asi bych nedoporučila lidem, kteří si jdou občas zaběhat pět kilometrů, aby šli rovnou na půlmaraton. Může to mít i zdravotní následky. Dobrá příprava je základ. Ale jinak do toho určitě jděte, protože zvláště v Českých Budějovicích je to obrovský

zážitek. Když se člověk překoná a zdolá krizi na 16 a 17 kilometru, pak je to bomba.

Kolik měsíčně naběháš kilometrů? Láká tě i maraton?

Měsíčně kolem 150–200 kilometrů, někdy i méně, podle počasí. Maraton mě láká, ale zatím jsem nikdy neběžela více než 25 kilometrů, takže teď mi spíš vyhovují půlmaratónové trasy. Ráda bych si vyzkoušela i nějaký velký evropský nebo světový půlmaraton, ale je to hodně o penězích.

V době budějovického půlmaratonu sice nebudeš studentkou, takže pohár rektora neobhájíš, na závod se ale chystáš?

Zatím registrovaná nejsem, ale určitě se na budějovický půlmaraton přihlásím, je to po Kamenici takové moje druhé domovské město. Závod má navíc perfektní atmosféru, účastní se ho světová špička. Studentkou snad zase budu od září, chtěla bych studovat v magistru Obchodní podnikání na Ekonomické fakultě JU. ●

*Text: Miroslav Vlasák
Foto: archiv RunCzech*

JAK JSEM BĚŽEL PŮLMARATON

V loňském roce jsem si vyzkoušel, jaké je sáhnout si na dno svých sil. Poprvé v životě jsem běžel půlmaratonský závod, trochu nezodpovědně bez většího tréninku a indisponovaný. Následující fejeton vše bere s humorem, v každém případě je vhodné se na závod dobře fyzicky připravit. Protože pak zažijete neopakovatelnou atmosféru!

Vytrvalostní sporty ani běh mi nikdy nepřinášely potěšení. Jednoho dne mi kamarád Honza oznamuje, že se mnou počítá na budějovický půlmaraton. Považuji to za špatný vtip. 21 kilometrů? „To přece dáme,“ říká Honza. A začíná trénovat. Občas mi zavolá, kolik právě uběhl kilometrů. Zrovna přebaluji měsíc starého syna a běh je mi ukradený. Ale jo, poběžím, už jen kvůli němu. Termín závodu se nebezpečně blíží. Je jasné, že pokud se chci vyhnout naprostému fiasku, je třeba začít něco dělat. Jezdím sice do práce na kole, ale běh je něco jiného. Dávám si ve Stromovce cvičné dva kilometry a funím. Ani Honza nevolí profesionálně zvládnutou předstartovní taktiku a dva dny před startem volá, že konečně uběhl šestnáct kilometrů, ale nemůže chodit. Druhý den přijíždí do Budějovic. Rádi se vidíme a jdeme na „jedno“ předstartovní pivo. Ráno se probouzím s těžkou kocovinou. Půlmaraton se mi vzdaluje. Honza se ale cítí celkem fit a já to nechci

vzdát. S hlavou jako střep si jdu tajně zaběhat asi půlkilometrový úsek a zjišťuji, že mé tělo kupodivu funguje v podivném nouzovém režimu. Ale má cenu chodit tam kvůli potupným pár set metrům? Nemá!

O půl hodiny později už mám na sobě tričko, šortky a na startu budějovického půlmaratonu okukuji strečinkové pohyby běžců. Sluníčko vytrvale pálí a já si stanovuji smělý cíl – 6 kilometrů. Na náměstí už to vře. Je kolem třiceti stupňů, pro běžce ne zrovna ideální počasí. Vše je ale perfektně zorganizované, panuje úžasná předstartovní atmosféra. Start je sám o sobě zážitkem. Dav běžců vás strhne a vy si v něm jen tak plujete, ani nevíte jak. Podél cesty skandují hloučky diváků a vy jim zkrátka nemůžete přiznat, že máte kocovinu a celé dopoledne jste proseděli na toaletě. Teď jste sportovec a tu roli prostě přijmete. Jdete do toho. První občerstvovačka, pomeranče, voda, rozinky. Běžím dál. Sedmdesátiletý pán mi ukazuje záda. Nevadí. Krájím další kilometry. Po šesti si stanovuji nový cíl – deset. To už přece není v tomhle stavu ostuda. Míjím svíjející se postavu v křeči. Určitě poctivě trénoval, přemotivoval se a já ho teď drze nechám za sebou. Na nekonečně rovném úseku k Dlouhému mostu mě o celé jedno kolo předbíhá první Keňan. Pak další. Taky Keňanka. Jejich krásné gazelí pohyby je radost pozorovat. Blíží se závěrečný dlážděný úsek prvního kola. S pocitem dobře odvedené práce chci vběhnout na náměstí, abych zpěť zjistil, že trasa se ještě odklání směrem k zimnímu stadionu. Podpásovka. Začíná to bolet. Ale dám celé jedno kolo! Zaslouženě si

užiji davy na náměstí, někde u IGY odevzdám čip a doběhnu domů. Něco ve mě ale vnitřně protestuje. Už vím, že to chci dokázat. Že to dám. Musím. Občas houkne sanitka, ale zatím nejedou pro mě. Ptám se organizátorů na čas, je ho ještě dost na to, abych závod dokončil. Kupodivu nohy i plíce drží. Tělo už ale nemá z čeho brát energii a začíná vypovídat službu. Tyčinku a jakýsi nevábný gel, kterými mě vybavil můj zkušenější kolega-běžec, jsem už snědl. Není to právě příjemná vyhlídka před již vyzkoušeným rovným úsekem k Dlouhému mostu. Občerstvovací stanici za mostem беру doslova útokem. Jako zvíře hrabu do misky s rozinkami a solí a vše cpu do pusy. Keňané už jsou nejspíš na večeri a většina trénova-ných běžců už si dopřává masáž. „To dááš,“ neustále mě podporují lidé na trase. Už to ale nejsou diváci, se zapadajícím sluncem zbyli jen pořadatelé. Dobíhám na náměstí. To, co ráno vypadalo jako čirá utopie, je skutečnost. Na krku mi visí medaile. Volám manželce, ta mi samozřejmě nevěří a já se jí vlastně ani ne-divím. Ve zbědovaném stavu jsem uběhl svůj první půlmaraton! Je to zážitek, který mohu

každému doporučit. Příště už ale poběžím v plné síle!

O půl roku později: Víím, že to přijde. Každým dnem zazvoní telefon a v něm se ozve: „Hele, neposuneme to letos dál, co zkusit maraton?“ Moje zatím stále nezhojené vazy v koleně budou tiše protestovat, ale stejně... sport je droga. ●

*Text: Miroslav Vlasák
Foto: archiv RunCzech*

Čtvrtý ročník Mattoni 1/2Maratonu České Budějovice se koná 6. června 2015. Na trať prestižního závodu se znovu postaví tři tisícovky běžců. Startovat mohou jednotlivci, štafety, připraven je i rodinný běh. Jihočeská univerzita je znovu jedním z partnerů akce a její studenti a zaměstnanci se mohou přihlásit do soutěže o pohár rektora.

Registrovat se můžete na www.runczech.com, na běh o pohár rektora u Jiřího Váni (jvana@jcu.cz).

2015 MINUT VOLEJBALOVÉHO MARATONU

Počtvrté se v termínu 26. 2. – 27. 2. 2015 odehraje Volejbalový maraton o pohár rektora Jihočeské univerzity, do něhož se každým rokem zapojuje 25 týmů ze všech fakult Jihočeské univerzity.

Iniciátorem a hlavním organizátorem je opět Zdravotně sociální fakulta JU. Akce má mimořádně působivou atmosféru, protože jejím cílem je nejen si zasportovat, ale také se pobavit.

Na nápad uspořádat maraton ve volejbalu přišel Lukáš Martinek, tehdy student 5. ročníku oboru Ochrana veřejného zdraví. Vrátil se ze stáže na univerzitě v Maďarsku, kde ho mimo jiné zaujal fakultní fotbalový turnaj. Pak slyšel v Akademickém senátu JU, jehož byl členem, kritiku, že naši studenti jsou extrémně pasivní a nechtějí se do ničeho zapojovat. „To mě jako studenta pobouřilo a rozhodl jsem se dokázat opak,“ vysvětluje.

Nápad se líbil jak spolužákovi Davidu Kimmerovi, tak děkance ZSF JU prof. Valérii Tóthové. „Řekla nám, že pokud se nám tento nápad podaří dotáhnout do konce, podpoří nás,“ vzpomíná Lukáš. Oba organizátoři přišli rovnou s vizí, že turnaj se bude týkat celé univerzity, a protože na ní studuje i mnoho dívek, je třeba vybrat sport, do kterého se mohou zapojit i ony. Volejbal zvolili i proto, že ho umí hrát většina lidí. Aby akci odlehčili a přilákali i studenty, kteří nejsou zaměřeni na výkon, vymysleli, že týmy mohou hrát v převlecích. A nultý ročník byl na světě.

Nápad s kostýmy se ujal, což byl klíč k tomu, aby bylo na palubovce veselo. Například když nastoupily Happyanky, veselá parta dívek z oboru Rehabilitační-psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory, které jednou šly za „lehké sociální pracovnice“ a podruhé za víly, jež používaly ke zdolání soupeře

magii. U sítě se potkali také policisté, zombie, jeptišky v roli roztleskávaček, Beach Boys, kluci převlečení za zdravotní sestry, hygieničky v bílých pláštích atd. Ukázalo se, že i sebevážnější studijní obor lze představit s humorem. „Rok od roku je akce uvolněnější. Je to tím, že už máme coby organizátoři víc zkušeností a studenti vědí, co mohou čekat,“ říká David Kimmer. K propagaci se velmi osvědčil Facebook, kde si každý, kdo chce hrát, může najít družstvo – aniž by se předem hráči znali. Celkem se tak do turnaje každoročně zapojí více než 200 hráčů, přičemž některé týmy jsou složené ze studentů různých fakult.

Letos se koná už čtvrtý ročník turnaje. Ten loňský vyhráli Záchranáři ze ZSF JU. Ve finálových kolech už je i ze sportovního hlediska nač se dívat, vysokou latku drží tělocvikáři z Pedagogické fakulty. Každý rok je turnaj o minutu delší, protože délku určuje letopočet, čili letos přesně 2015 minut. Začátek je ve čtvrtek v šest ráno, hraje se celý den a noc a konec bývá v pátek po 15. hodině. Pětadvacet týmů je rozděleno do pěti skupin, v nichž každý hraje s každým, první tři z každé skupiny postoupí do finále a k nim jeden na divokou kartu. Pak už se hraje vyřazovacím způsobem. Hráči si navzájem fandí, nejlepší atmosféra bývá odpoledne a večer. V noci ti, kteří zrovna nehrají, zalehnou do spacích pytlů na žíněnky v suterénu. Vstupní poplatek je 50 korun, ale v ceně je občerstvení. „Máme výbornou spolupráci s menzou a děkujeme i dalším partnerům, především rektorátu, městu a jednotlivým fakultám,“ zdůrazňuje Lukáš Martinek.

Hosté i ti, kdo právě nehrají, mohou využít doprovodný program, v němž například studenti oboru Zdravotnický záchranář učí první pomoc, velký ohlas mívají také ukázky fyzioterapie včetně kineziotapingu. „Je to úžasná akce, jejíž atmosféra se mi moc líbí. Jsem pyšná, že základ organizačního týmu pochází z naší fakulty. Ta sice nemá sportovně zaměřené obory, ale právě sport a pohyb jsou činnosti, které se zdravím úzce souvisí,“ hodnotí akci děkanka ZSF JU prof. Valérie Tóthová, která nejen na konci předává ceny, ale chodí se i na hru dívat.

Součástí doprovodného programu jsou i letos služby Centra prevence civilizačních chorob, které loni své služby rozšířilo. Sídlí v českobudějovické ulici Nerudova 53a a studenti Jihočeské univerzity si tam už našli cestu. Lukáš Martinek vede pohybové poradenství a David Kimmer radí se správnou výživou a životosprávou. Oba mají ke sportu aktivní vztah a na vlastní kůži vědí, že prospívá nejen fyzičce, ale i psychice. Lukáš má dokonce zkušenosti z dob, kdy býval juniorským reprezentantem v silniční cyklistice. „Sport člověku dělá lépe i po duši, vyplavuje endorfiny, takže odměnou za pohyb je pocit blaha,“ říká. Začal s biatlonem a teď má nejradši brusle – třeba po stezce do

Hluboké nad Vltavou, na kterou se snadno vydá už od koleje K5. „Bruslení je ideální sport, výborný pro kondici a také z hlediska zapojení vnitřního stabilizačního systému. Ten má většina lidí poměrně zanedbaný, jak pořád sedí u počítače,“ vysvětluje.

Jak Lukáš, tak David jezdí pravidelně na kole, kromě zimy se vydávají i na delší trasy. Českobudějovicko jim vyhovuje, na rozdíl od Orlických hor a Jeseníků, odkud pocházejí, se tady dá dobře jezdit po menších silnicích, protože většinu dopravy svedou hlavní tahy. Jejich oblíbené cíle jsou na Vodňansku, Netolicku, Třeboňsku, kolem Hluboké, ale třeba i Klet či jiné kopce. Každému, kdo chce začít aktivněji s nějakým sportem, doporučují, aby se předem poradil, jak na to. „Mrzí mě, když vidím, že se někdo snaží se sebou něco dělat, ale staví se k tomu špatně. Přitom někdy stačí tak málo... Je spousta prostředků, jak zhubnout, ale každému zabírá něco jiného. Nám jde o to, aby náprava byla dlouhodobým procesem, který člověku vydrží dalších dvacet třicet let. A právě proto je fajn, že k nám chodí už spousta studentů, protože v jejich věku je ještě možné mnohé ovlivnit s nejlepším účinkem,“ shrnuje David Kimmer. ●

Text: Alena Binterová

Foto: Tomáš Stiborek

NA ZKOUŠKU S MOKROU HLAVOU

Ke studentovi Zdravotně sociální fakulty Filipu Pytlovi voda neodmyslitelně patří. Bývalý juniorský mistr republiky v dálkovém plavání a svého času také nejmladší Čech, který přeplaval kanál La Manche, teď tráví většinu času na plaveckém stadionu trénováním mládeže.

Byl jsi k plavání veden od malička?

Na bazénu jsem v podstatě vyrostl. Už od nějakých dvou let, jen co jsem sundal plínky. Měl jsem snad jen jedno období, kdy jsem nechtěl bazén ani vidět, to bylo po maturitě na sportovním gymnáziu. Ale stejně se mi po plavání začalo stýskat a věnuji se mu dodnes.

V roce 2007 jsi ještě jako středoškolák složil svoji plaveckou maturitu na kanálu La Manche a stal ses jeho nejmladším českým pokořitelem. Překonal tě od té doby někdo?

Překonala mě pak jedna šestnáctiletá dívka a tu už asi nikdo nepřekoná, protože tenhle věk je minimální povolená spodní hranice. La Manche jedním směrem by mě ještě jednou lákal, chce to ale pořádnou přípravu, na kterou teď není moc času.

Věnoval ses v mládí plavání závodně?

Od nějakých osmi let až do dorostu jsem jezdit na plavecké závody, ve své kategorii jsem většinou vyhrával. Pak jsem začal plavat dálkové plavání, tam se mi podařilo udělat nějaké české rekordy juniorů. No a na závodech jsem se sprátelil s Davidem Čechem, který byl o něco starší a tři roky přede mnou kanál přeplaval. On se zrovna začal připravovat na to, že chce kanál jako první přeplavat oběma směry. Nabídl mi, ať mu dělám doprovod. Davidovi se to nakonec povedlo v čase 19 hodin 57 minut, měl výborně natrénováno.

Kanál La Manche má vzdušnou čarou přibližně 32 km. Za jak dlouho jsi ho přeplaval?

Za 11 hodin. Ono hodně záleží na rychlosti plavce a jeho schopnosti plavat ve vlnách, to jsem bohužel neměl natrénováno a zdrželo mě to. Musíš také počítat s proudy. Ve výsledku jsem uplaval 39,6 km. Klíčová je volba dobrého lodivoda, který sleduje počasí a vlny. Některým plavcům se stalo, že se po dvou hodinách vrátili, protože přišla bouřka.

Jaké přípravy vlastně takový podnik vyžaduje? Dá se na něj vůbec natrénovat?

Tak především je to docela finančně náročná akce, loď stála sto tisíc, poplatky asociaci třicet tisíc, něco stojí soustředění, ubytování, cesta. Natrénovat se moc nedá, já jsem v tu dobu plaval dvacetikilometrové závody, to je půlka kanálu. Asociace po mně chtěla doložit šestihodinový test, plaval jsem ho tady v bazénu. V teplé vodě mě braly křeče, ale držel jsem se pravidla, že se nesmíš ničeho a nikoho dotknout, jinak jsi na kanále diskvalifikovaný.

Kolik měla voda v kanále stupňů?

Průměrná teplota byla kolem 16 stupňů, někdy i 9 stupňů, když třeba přešel tanker. Musel jsem se začít otužovat, od května jsem místo bazénu skočil do řeky, chodili jsme i v zimě do ledu.

Potkala tě během plavby nějaká krize?

Měl jsem z kanálu docela respekt, takže jsem plaval na pohodu. Na přerušení plavby jsem vůbec nepomyslel. Krize přišla někdy v polovině trasy, kdy jsem se pozvracel. Moc jsem nejedl, ale pravidelně jsem pil různé multivitaminy, do toho jsem si lokl slané vody a svoje udělal i zápach z motoru lodi. Kluci mi pak ředili jedna ku jedné vodu s kolou a byl to ten nejlepší nápoj, co jsem kdy pil. Spravilo mě to.

S jakým pocitem jsi ve Francii vylézal z vody?

S krásným, i když jsem byl dost mimo. Zabalil jsem se v podpalubí do deky a pluli jsme hned zpět. V přístavu jsem se nadechl, naposledy jsem se pozvracel a pak jsem snad hodinu seděl v teplé sprše. V posteli se to se mnou ještě houपालo, ale usnul jsem hned. Druhý den tělo bolelo, ale byl to krásný pocit.

Dnes po sedmi letech jsi předsedou plaveckého klubu PLAVÁNÍ České Budějovice, trenérem, studentem, hráčem podvodního rugby. Jak vše stiháš?

Dopoledne trénuji malé děti, pak jdu do ško-

ly, odpoledne mám starší děti, které už jezdí na závody. Vodu si pořádně užiji až večer při podvodním rugby. Málokdo ví, že rugby existuje v Budějovicích ještě déle než podvodní hokej a že máme nejlepší klub v české lize. Je to skvělý kontaktní sport, doporučuji.

Co vlastně přesně studuješ na univerzitě?

Studuji 3. ročník oboru Zdravotnický záchránář. Přišlo mi to po maturitě jako takové akční studium. I když nevím, jestli „studuji“ je to správné slovo, učitelé si se mnou asi občas užijí. (smích) V šestadvaceti letech jsem teprve ve třetáku, nějak mi vše trvá déle. Občas doběhnu na zkoušku ještě s mokrou hlavou z bazénu.

Takže tě v budoucnu budeme potkávat v sanitce?

Je to dost možné. Zatím jsem členem vodní záchranné služby v Českém Krumlově, takže se můžeme potkávat spíše na Lipně. Ale nejvíc času trávím na bazénu. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Tomáš Vymyslický

ZA PUKEM NA DNO BAZÉNU

Představte si kolektivní sport, ve kterém nemůžete na svého spoluhráče zakřičet o přihrávku a diváci vás neženou skandováním vpřed. Boj totiž vedete na dně bazénu. Slyšíte jen klakson nebo údery železné tyče, které signalizují přerušení hry. Podvodní hokej má se svým ledním kolegou společnou týmovost a dynamiku, na rozdíl od něj je však bezkontaktní, čemuž se při pohybu dva metry pod vodou nelze divit. Pokud se zrovna neženete za pukem nebo jej nevedete směrem k brance, je nejčastější aktivitou nádech nad hladinou a ponor.

SPORT SPJATÝ S PŘÍRODOVĚDCI

Podvodní hokej vznikl před šedesáti lety ve Velké Británii a kromě ní tvoří v současnosti světovou špičku ještě týmy Nového Zélandu, JAR, Austrálie, Kanady a Nizozemí. U nás je sport registrován pod Svazem potápěčů ČR a existuje zde pouze jeden registrovaný klub, českobudějovický Serrasalmus. „Je to asi tým, že v Budějovicích mají vodní sporty a potápění tradici a širokou základnu, kromě nás je tu i tým podvodního rugby,“ říká jeden z jeho hráčů a současně zaměstnanec Ústavu chemie a biochemie Přírodovědecké fakulty JU Petr Kotas. U počátků podvodního hokeje v Českých Budějovicích stál kolem roku 1997 parazitolog Oleg Ditrich, který vedl na fakultě také kurzy mořské biologie s potápěním. Právě na nich se Petr Kotas poprvé dozvěděl o podvodním hokeji a byl naverbován do týmu. Z Přírodovědecké fakulty JU a Biologického centra AV ČR se ostatně dodnes

---

Těžko říct, kolik drží České Budějovice unikátů oproti jiným českým městům, jeden sportovní mají ale určitě – jediný tým podvodního hokeje v republice. Tvoří ho z drtivé většiny lidé z Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity.

---

rekrutuje většina hráčského kádru. Serrasalmus je latinské označení pro piraňu, a i když je dravost tomuto sportu vlastní, rozhodně není určen jen pro tvrdé chlapy. Ženská část týmu má dokonce na mezinárodním poli více zkušeností. „Holky byly od začátku konkurenceschopnější, bylo jich víc, některé z nich se sportovně věnovaly ploutvovému plavání. Byla to silná generace. Teď už zase získávají početní převahu muži. Na turnajích občas tvoříme smíšené týmy,“ říká Petr Kotas.

VÍTĚZÍ FYZIČKA I TAKTIKA

K výbavě podvodního hokejisty patří ploutve, maska, dýchací trubice, hokejka a rukavice. Ve vodě je vždy na každé straně šest hráčů, čtyři jsou připraveni na střídání. Hřiště má rozměr šířky plaveckého bazénu. Hraje se s těžkým oloveným pukem vážícím 1,5 kg,

který je potažený pryží, aby po dně lépe klouzal. Cílem je dostat za pomoci hokejek kotouč do soupeřovy brány, která má na šířku asi tři metry. „Podvodní hokej není jen o dobré fyzické kondici, kdy musíte být ve vodě rychlejší než soupeř a neustále jít po kotouči. Možná se to nezdá, ale jde o velice taktickou a týmovou hru, žádné bezduché postrkování puku. Jakmile je totiž pod vodou o hráče méně a soupeř vám ujede o půl metru, tak už ho nechytíte. Přesně musíte vědět, kdy a za koho se zanořit. Každý člen musí tak říkajíc dýchat za druhého, protože když jeden vypadne, okamžitě vznikne díra a prohráváte,“ vysvětluje Petr Kotas. Zápas trvá obvykle 10 minut, hráč stráví průměrně ve vodě do 10 sekund, pak se vynoří, nadechne a zajede zpátky pod hladinu. Pokud nemá síly, může se nechat vystřídat. Nejvíce se točí útočníci a křídla, kteří toho nejvíce naplavou. Střídající hráč může skočit do bazénu, až když spoluhráč vystrčí ploutve z vody. Brankář v podvodním hokeji není, za pukem jde celý tým. Držení a zákeřnosti jsou v tomto sportu tabu, ale nějakou tu modřinu si občas samozřejmě odnesete.

K HOKEJI PATŘÍ ZÁBAVA

Čeští podvodní hokejisté se zatím nemohou poměřovat se světovou špičkou. V některých zemích je sport vyučován už na základní škole a má širokou hráčskou základnu. Klubu citelně chybí v Čechách konkurence, se kterou by mohl pravidelně poměřovat síly. „Nějaké pokusy už byly v Liberci, Praze i dalších městech, nabízeli jsme i pomocnou ruku, ale vždy to ztroskotalo. Třeba v Polsku funguje podvodní hokej teprve tři roky a už mají osm týmů.“ Přesto se Serrasalmus už mnoho let zúčastňuje mezinárodních klubových turnajů a sbírá cenné zkušenosti. „Na našich prvních turnajích jsme teprve zjišťovali, jak se vlastně hokej hraje. Měli jsme dřevěné hokejky vlastní výroby,“ vzpomíná s úsměvem Petr Kotas. Od té doby klub objíždí turnaje ve

Slovinsku, Německu, Maďarsku, byl i v Římě a Barceloně. Serrasalmus letos pořádá již osmý ročník mezinárodního turnaje Bud Pig Cup, který je prý mezi cizinci velmi populární. „Podvodní hokej je zábava i mimo vodu, takže vždy uspořádáme i pořádnou afterparty. Snažíme se turnaj držet na vysoké úrovni, zveme i profesionální rozhodčí z Anglie. Univerzita nám v tomto vychází vstříc svojí podporou,“ říká Petr Kotas.

NOVÝ UNIVERZITNÍ SPORT

Kdo z vás by chtěl podvodní hokej vyzkoušet a nechce se spokojit s rolí diváka na květnovém turnaji, stačí přijít každé pondělí před osmou večerní na plavecký stadion, kde vzniká líheň talentů pod vedením dlouholetých hráčů. Pokud nemáte vybavení, je k dispozici erární. Třeba to budete vy, kdo podvodní hokej v Českých Budějovicích zachrání. „Naše generace ho asi věčně hrát nebude. Naštěstí teď začínají chodit i kluci ze střední školy a po dvou letech jsou na tom stejně jako my po sedmi. Hodně si také slibujeme od toho, že podvodní hokej je nově pod kódem KTS/PH volitelným předmětem na univerzitě,“ věří v úspěšnou budoucnost sportu Petr Kotas. ●

Text: Miroslav Vlasák
Foto: Bohumír Kráčmar

K EKONOMII PATŘÍ I SOCIÁLNÍ CÍTĚNÍ

Docent Ladislav Rolínek (44) se v letošním roce stal staronovým děkanem Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity. Zaměřuje se na řízení podniku, strategický a procesní management a implementaci jeho principů v malých a středních podnicích a v regionálním rozvoji. Už méně se ví, že se ve volném čase věnuje včelařství a hraje na kontrabas v amatérské jazzové kapele Sunnyband. Nad šálkem konzské fairtradové kávy jsme si povídali o směřování fakulty.

Blahopřeji ke znovuzvolení. Která věc se vám v předchozím období nejvíce povedla a jaký cíl si dáváte pro další čtyři roky?

Říci jednu věc je velmi těžké. My jsme neustále v tlaku konkurence ostatních vysokých škol, protože škol s ekonomickým zaměřením je v ČR více než čtyřicet. Proto pro nás bylo v uplynulém období prioritním úkolem fakultu zviditelnit, vytvořit jí dobrý mediální obraz. Tato pro nás klíčová aktivita se myslím postupně daří. Do budoucna bychom chtěli ještě více prohloubit spolupráci s firmami, rozšířit nabídku stáží a velký prostor vidím pro internacionalizaci. Rád bych, aby naši studenti více vyjízděli do zahraničí a k nám odtamtud přijíždělo více pedagogů.

Personalisté ekonomii, stejně jako další sociální vědy, řadí mezi obory, ve kterých bude stále větší problém sehnat práci. Trh je zaplaven absolventy, neobáváte se devalvace vzdělání v tomto oboru?

Absolventů je opravdu hodně. Ale o to vyšší musí být kvalita a konkurenceschopnost školy. Rozhodující je rating uplatnění našich absolventů, který nám poskytnou personalisté.

A ten je podle všeho v tuto chvíli dobrý. Jak si stojíte v porovnání s ostatními ekonomickými fakultami?

Míra nezaměstnanosti je asi 2,5 % u bakalářů a 3 % u magistrů, takže to číslo je poměrně nízké. Samozřejmě, že třeba u pražské VŠE toto číslo může být ještě nižší, protože v hlavním městě je mnohem vyšší šance na uplatnění. Pro nás je podstatné, aby měli absolventi osvojeny kompetence, které budou v praxi potřebovat. Každému studentovi budeme moct zajistit certifikát s doporučením a evidencí aktivit, které během studia absolvoval, ať už jsou to studentské projekty, výjezdy do zahraničí, stáže ve firmě. To by jim mělo trochu usnadnit vstup do praxe, který bývá náročný.

Středoškoláky oslovujete už během studia, máte vlastní fakultní střední školu. Jak jste vlastně spokojeni s kvalitou budoucích studentů?

Fakultní školu v Písku jsme si vybrali, protože nám byla blízka svým zaměřením na „ekonomii dobra“, dělají v této oblasti celou řadu zajímavých projektů. Z obecného hlediska má nemalá část studentů problém s matematikou i cizími jazyky, takže je v tom i snaha toto podchytit již na střední

A portrait of a man with short, light brown hair and glasses, wearing a dark grey suit jacket over a white shirt. He is leaning forward with his hands clasped in front of him. The background is blurred, showing a large red circular shape on the right side.

*U studentů chceme
kromě aktivity a týmovosti
podporovat i sociální
cítění. Nevidět věci
jen v kontextu tvrdých
čísels a peněz.*

škole a lépe je připravit pro vstup na školu vysokou.

Takže stále platí – bez matematiky na „ekonomku“ nelez.

Ano, matematika má na naší fakultě silné postavení, každý student absolvuje dva semestry v prvním ročníku. Bohužel pro nás matematika stále ještě není povinným předmětem u maturity.

Na ekonomických fakultách bývá velký zájem například o mezinárodní vztahy nebo marketing. Připravujete nějaké nové obory?

Myslím, že naše portfolio je dostatečné, další rozšiřování oborů v českém jazyce nepředpokládáme. Ale rádi bychom rozšířili nabídku oborů v angličtině. Od příštího roku připravujeme nový magisterský obor v anglickém jazyce, jedná se vlastně o analogii Obchodního podnikání, které je jedním z našich nosných oborů. Se zahraničními univerzitami je dohodnutá spolupráce na double a triple degree programech. Nově chceme realizovat i výuku německého jazyka, který je pro náš region nesmírně důležitý, a zvýšit tak konkurenceschopnost absolventů.

Ekonomická fakulta se v roce 2007 oddělila od Zemědělské fakulty. Vy sám ještě patříte ke generaci odchované Zemědělskou fakultou. Jak vzpomínáte na studium? Mají dnes mladí oproti vám větší možnosti?

Jednoznačně. Ať už je to dostupnost doporučené literatury, volné přístupy do databází publikací, nebo možnost vycestovat do zahraničí. Dalším velkým posunem k lepšímu je celkové vnímání univerzity. Dříve zde bylo takové hodně rigidní, uzavřené prostředí. To se za poslední roky obrovsky změnilo. Vzpomínám si, že když jsme přišli jako studenti s tím, že chceme připravit marketingový projekt pro tehdejší Agrobanku a další firmy, nebylo to vůbec snadné. Přesně to teď chceme po našich studentech, vyzkoušet si projekt v praxi,

naučit se řídit tým lidí a také převzít odpovědnost za výsledek, to vše by si měli vyzkoušet.

Když jsem hovořil s několika vašimi aktivními studenty, shodli se, že fakulta jim vždy dala volnou ruku a minimálně morální podporu k realizaci projektů. Je pro vás aktivita, kreativita a týmovost ideálním profilem studenta ekonomie?

To rád slyším, je to pro nás dobrá zpětná vazba. Ideálem asi není jen student se samými jedničkami, ale člověk, který je schopný odjet na stáž do zahraničí, realizovat nějaký projekt v rámci výuky nebo třeba absolvovat program Stínování manažerů. Přáli bychom si, aby těch aktivních studentů bylo co nejvíce. Pro nás je kromě aktivity a týmovosti ještě velmi důležité také sociální citění. Nevidět věci jen v kontextu tvrdých čísel a peněz, znát širší souvislosti. Proto se například věnujeme problematice fair trade a vypisujeme na toto téma i diplomové práce. Sociální rozměr se snažíme zahrnout i do výuky. Studenty necháme třeba vymyslet logistické zajištění nějaké aktivity, která souvisí se sociálním podnikáním. To je třeba příklad Miss JU, kde nebylo prvotním záměrem uspořádat soutěž, ale pomoci konkrétnímu občanskému sdružení. Studenti také uspořádali ÚFRP party, kde část výtěžku putovala na sdružení Bazalka.

Stali jste se první fairtradovou školou v Čechách. Co pro vás osobně tohle téma znamená?

Je mi sympatický způsob obchodování, který deklaruje, že prvotní výrobce dostane za svou práci spravedlivou odměnu. Ti lidé mnohdy ani nemají informaci, za kolik se běžně jejich produkt prodává, a dostávají se do područí spekulantů, kteří jim nabídnou směšnou výkupní cenu. Fair trade také nevyužívá geneticky modifikované potraviny, nucenou a dětskou práci, je tam celá řada aspektů, proč se jim zabývat. Určitě se vyskytne celá řada spekulací, že jde pouze o jakousi

nálepku, ale alespoň to polarizuje názory a může přivést lidi k zamyšlení. Protože občas zjistíte ořesné informace, o kterých jste ani netušili. Značka je jinak velmi dobře chráněna a není vůbec snadné ji získat.

Vedle environmentálního a sociálního aspektu výuky také často pořádáte besedy s tematikou korupce a přednášky zaměřené na etiku podnikání.

Pravidelně k nám jezdí třeba Martin Hausenblas, který má velmi oblíbenou přednášku na téma korupce a etiky podnikání. Etika podnikání je i samostatným předmětem.

Jinými slovy, snažíte se vychovávat morální a slušné absolventy a je pak otázkou, jak si s nimi praxe poradí.

Bereme to tak, že vysoká škola je poslední možností, kdy můžete studenty ovlivnit, nebo spíše ukázat jim věci v širším úhlu. To chápou jako naše poslání. Se sociálním citěním se pak studenti setkávají spíše ve firmách, které mají mateřskou společnost třeba v Rakousku nebo Německu. Ale existují samozřejmě i české firmy, kde už je tato problematika nastavena poměrně dobře.

Letos poprvé jste uspořádali soutěž Invest Day, kde mají studenti napříč univerzitou možnost představit před investory svoje projektové záměry. Jak ji hodnotíte?

Jako velmi úspěšnou, protože oslovila studenty všech fakult a vítěznému návrhu studenta Pedagogické fakulty byly od investora zajištěny finanční prostředky. Bylo to takové vyvrcholení projektů, které akci předcházely, už předtím jsme napříč univerzitou pro zájemce připravili vzdělávání od manažerských technik až po účetnictví. V příštím roce bychom chtěli studentům více pomáhat s prezentacemi, přeci jen byla znát nervozita z investorů, kteří měli často otázky na tělo. Naší snahou je, aby studenti předvedli co nejlepší podnikatelské záměry.

Nemrzí vás, že jste neměli nakonec mezi finalisty zástupce?

Ano i ne, protože kdyby to vše kompletně obsadili naši studenti, asi by to moc nevydávalo jako soutěž. Byl jsem členem komise a skutečně jsme důsledně vybírali podle kvality a uplatnitelnosti v praxi. A musím uznat, že ostatní fakulty byly tentokrát skutečně lepší. Pro nás je to výzva, aby naši studenti podali příště ještě lepší projekty a uspěli.

Jako včelař víte, že včely z úlu vylétají, aby se znovu vracely. Jaké má fakulta vazby na absolventy?

Podnikáme v tomto ohledu konkrétní kroky, teď například připravujeme medailonky s úspěšnými absolventy. Spousta z nich se dobře uchytila, například jako senior manažerka v E.ONu nebo produktový manažer v Madetě. Založili jsme také klub absolventů, i když jich zatím není zas až tolik, jsme mladá fakulta. Posíláme jim časopis, upoutávky na přednášky, připravujeme setkání. Asi bude ještě dlouhou dobu trvat, než se sem dostane americký model, kdy je absolvent hrdý na to, že může mít v kampusu být jen malou cihličku, že se stal sponzorem své domovské univerzity. ●

*Text: Miroslav Vlasák
Foto: Aleš Motejl*

NOVÁ STEZKA VE VODŇANECH PŘIBLIŽUJE, JAKÉ TO JE BÝT ÚHOŘEM

V Lipenské přehradě žila úhořice Uršula. Už dospěla a její kluzké, hadovité tělo zatoužilo po namluvách. Mrskla ocasem a vyplula ze své kamenité skrýše na dalekou pouť do Sargasového moře...

Že to zní jako začátek pohádky? Pokračování příběhu o úhořici Uršule se lidé dozvědí ve Vodňanech. Na konci minulého roku tam totiž Fakulta rybářství a ochrany vod JU dokončila projekt s názvem interaktivní naučná stezka Cesta úhoře. V prostoru o rozloze menšího fotbalového hřiště vznikla volně přístupná naučná stezka mapující pomocí herních prvků a infotabulí strastiplné putování úhoře říčního do Sargasového moře a zpět. Osm stanovišť přibližuje životní cyklus této tajemné ryby, která musí urazit více než 7000 kilometrů, aby se rozmnožila. Poté hyne, zatímco malí úhoři, kterým se říká monté, putují zpět do vod svých rodičů. A proč zrovna úhoř? „Vedle toho, že je to opravdu zajímavá ryba, málokdo ví, že tento ještě nedávno hojný druh našich vod je dnes silně ohrožený,“ vysvětluje manažerka Petra Plachtová, která se na přípravě projektu podílela.

Dětští návštěvníci mohou zažít putování úhořice Uršuly, která stezkou provází, doslova na vlastní kůži. Protáhnou se vodní elektrárnou v podobě věží s klouzačkami nebo si na lanovce vyzkouší, jaké to je prchat před kormoránem. Dále je čeká úhoří dráha z dřevěných špalků nebo se mohou zhoupnout na dřevěném jeseterovi, dalším rybím cestovateli, kterým se vědci ve Vodňanech velmi podrobně zabývají. Na své si v příjemném a klidném prostředí přijdou i dospělí. Díky interaktivním tabulím se mohou dozvědět řadu zajímavých

informací o živočiších a rostlinách vodní říše nebo si jen tak odpočinout v altánku.

S úhoří naučnou stezkou mají pracovníci z fakulty ještě další plány. Kromě osazení hřiště zelení a dobudování venkovního amfiteátru tam chtějí zvát školy a nabízet jim vzdělávací programy týkající se úhoře a dalších ohrožených rybích druhů. „Manažerka z našeho centra připravují další pomůcky a aktivity, které děti jistě zaujmou a obohatí je o nové poznatky nejen ze života úhoře,“ přibližuje tajemník fakulty Michal Hojdecký.

Stezka, jejíž stavba byla finančně podpořena z Operačního programu Životní prostředí v rámci environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty, navazuje na činnosti střediska MEVPIS FROV JU, které s hřištěm těsně sousedí. ●

*Text: Miroslav Boček
Foto: archiv FROV JU*

DŽEM SE SNÍŽENOU ENERGETICKOU HODNOTOU

Marmeláda z jednodruhového nebo směsného ovoce má využitelnou energetickou hodnotu oproti běžným výrobkům sniženu minimálně o 30 %. Energeticky významná složka (řepný cukr) je nahrazena rostlinným sladidlem z rostliny *Stevia rebaudiana* Bertoni. Použití této rostliny je jedním z možných způsobů, jak nahradit chemicky vyráběná umělá sladidla plně přírodní cestou a přispět tak v budoucnu k řešení řady problémů zejména lidí trpících cukrovkou nebo obezitou. Stévie je vytrvalý keř pocházející z Jižní Ameriky a extrakty z jejích lístků jsou až 400x sladší než běžně používaný řepný cukr. Toto technické řešení má velký komerční potenciál a stalo se proto předmětem užitého vzoru, jehož majitelem je Jihočeská univerzita. V současné době probíhá ověření technologie výroby. S použitím deseti druhů ovoce bylo vyrobeno několik

šarží džemů a v každé byl použit jiný poměr kombinace sladidel (řepný cukr a extrakty z lístků stévie). Všechny vzorky jsou nyní podrobovány senzoricke analýze a vybraným chemickým zkouškám, například stanovení bílkovin, cukrů, sacharidů, energetické hodnoty, obsahu kyseliny benzoové a sorbové a dalších ukazatelů jakosti.

Získané poznatky budou následně vyhodnoceny a vyplyne z nich mimo jiné nevhodnější kombinace zvolených sladidel pro jednotlivé druhy ovoce. Poté Jihočeská univerzita, prostřednictvím své Kanceláře transferu technologií, nabídne vybraným zájemcům licenci k užitému vzoru. Předběžný zájem již projevily některé regionální firmy, například Jednota, spotřební družstvo České Budějovice. ●

*Text: Růžena Štemberková
Foto: archiv KTT JU*

DEN S FILOLOGIÍ

Hlediště přeplněné mladými lidmi, kteří posedávají všude, kde je jen trocha volného místa. Náhle vstoupí tři elegantní muži v černém obleku... Možná to nezasevěnému čtenáři může evokovat začátek koncertu Johnnyho Cashe, ale věřte, že tady se nejedná o žádnou hudební hvězdu. A to i přesto, že hlavní protagonista na konci svého vystoupení také rozdává autogramy.

K HILSKÉMU PRO PODPIS

Řeč je o Dni s filologií, nové, a hned po prvním ročníku velice úspěšné, akci Filozofické fakulty JU. Tím „miláčkem davů“ z úvodu článku není nikdo jiný než profesor Martin Hilský, který opět dokázal, že jeho odbornost, entuziasmus a jazyková vybroušenost jsou vždy schopny přilákat velké množství lidí. Však se také v obou velkých přednáškových sálech tísnilo kolem čtyř set středoškoláků. Zatímco u jiných akcí se neubráníte dojmu, že je mladí studenti berou jako vítanou možnost uvolnit se ze školy, tady máte pocit, že skutečně soustředěně poslouchají. Dokonce se některým z nich možná splní sen, když po přednášce stojí s Hilského překlady Shakespeara před svým idolem a žádají jej o autogram. Profesor Martin Hilský, jak už je jeho zvykem, proložil svoje hodinové vyprávění o Shakespeareovi spoustou dobových faktů z alžbětinské doby.

VYSOKOŠKOLÁKEM NA DEN

Neméně poutavý byl i následující blok profesora Vladimíra Papouška. Ten nedávno se svým autorským kolektivem vydal knihu Dějiny nové moderny 2, která navazuje na velmi úspěšný první díl oceněný Magnesií Literou. Přednáška „Ornament a exprese, hledání nové řeči v české literatuře na počátku dvacátého století“, ač podle profesorových slov oproti běžné výuce zkrácená a zjednodušená, byla pro středoškoláky přínosným setkáním se světem vysokoškolského studia,

v němž se již očekává jistý stupeň imaginace a kritického myšlení. Možnost stát se na den studentem vysoké školy, poznat přednášející a jejich styl výuky, to je obrovské plus celé akce. O středoškoláky bylo postaráno i během pauzy mezi dvěma přednáškovými bloky, ve foyer Filozofické fakulty byl pro ně připraven malý raut.

OD PETRARKY KE SPALOVAČI MRTVOL

Odpolední program Dne s filologií byl mimořádně nabídný. Člověk si připadal jako na festivalu, kde přebíhá z jedné stage na druhou, aby viděl vše zajímavé. Studenti se ale na rozdíl ode mě zcela přirozeně rozdělili do několika skupin podle oborového zaměření. V šesti přednáškových místnostech bylo zastoupeno vše, co Filozofická fakulta na poli filologie nabízí – bohemistika, anglistika, germanistika i romanistika. S chutí jsem si v rámci italské filologie vyslechl pojetí ženy a lásky v díle Danta, Petrarky a Boccaccia, návštěvníci se mohli ponořit i do tajů právní francouzštiny. Na bohemistice jsem se od Marie Janečkové dozvěděl o dědictví jazyka a původu slov, ponuré zimní odpoledne dokreslil profesor Michal Bauer rozbořením filmového a knižního zpracování Spalovače mrtvol. O patro níže vedoucí Ústavu anglistiky a jeden z pořadatelů celé akce Ladislav Nagy představil současnou anglickou prózu, v dalším bloku si studenti mohli s překladatelkou Kateřinou Hilskou vyzkoušet rozbor anglického textu. S přibý-

vající hodinou se měnil poměr středoškoláků a vysokoškoláků. Zatímco ti první pomalu opouštěli přednáškové místnosti, ti druzí si naopak přišli poslechnout své pedagogy v trochu jiné roli. Důstojnou tečkou za celou akcí byla pozdně odpolední diskuse profesorů Papouška, Hilského a Bauera.

AKCE DOPLNÍ DEN S VĚDOU

Filozofická fakulta JU má v průběhu roku několik opravdu vydařených akcí. Škoda jen, že se o nich zatím mimo okruh fakulty příliš neví. Zábavný a mezi studenty populární Den s humanoidy by si zasloužil větší pozornost, naopak jasně profilovaný Den s filologií je zatím kapacitně na svém limitu. V plánu je podle děkana Vladimíra Papouška i Den s vědou. „My filologové máme jen svoji řeč, ale třeba historici či archeologové mají co

ukázat, myslím, že to bude pro návštěvníky velmi atraktivní,“ nastiňuje. Den s filologií považuje za mimořádně zdařilou akci. Zájem o ni překvapil i samotné pořadatele. „Určitě budeme dále modelovat logistickou strukturu celé akce, aby měli všichni návštěvníci zajištěn určitý komfort,“ naráží děkan Papoušek na nečekaně vysoký počet návštěvníků. „Trochu mi to připomínalo příchod davů na koncert. Možná že tato lehká chaotičnost nakonec dodala akci studentský půvab,“ domnívá se. Promyšlené bylo i načasování Dne s filologií bezprostředně před podáváním přihlášek ke studiu. Dá se tak předpokládat, že nemalá část návštěvníků zasedne na podzim v přednáškových místnostech již v roli vysokoškoláků. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Jiří Váňa

O STUDIUM FILOZOFIE

Přestože v minulosti panoval mezi filozofií a teologií takřka konkurenční vztah, dnes již můžeme s klidným svědomím říci, že právě jejich propojení je vzájemně prospěšné a inspirující.

V dnešní společnosti převládá názor, že filozofie je zbytečnou a nepřínosnou vědní disciplínou, kterou by dokonce někteří nejraději vymazali ze seznamu studijních programů. Opak je však pravdou, neboť filozofie se úzce dotýká života každého člověka. S filozofickými otázkami se setkáváme již od útlého dětství. Kdo z nás nikdy nepřemýšlel o tom, kdo jsem, proč jsem na světě, jaký má život smysl, či snad jestli existuje Bůh? Podobně o těchto otázkách uvažovali téměř před třemi tisíci lety, kdy se ve starověkém Řecku začala rodit filozofie. Samotný pojem filozofie se skládá ze dvou původně řeckých slov – filein (milovat) a sofia (moudrost). Jednoduše se tedy dá hovořit o milování moudrosti či lásce k moudrosti. Filozof je ten, kdo moudrost nejen miluje, ale především ji hledá. Nezůstává u pouhého tázání, nýbrž jde do hloubky a snaží se odkrývat samotné jádro věci.

Pokud by se někdo z vás chtěl vydat cestou moudrosti a studovat filozofii, má na Teologické fakultě tyto možnosti: může začít bakalářským studiem oboru Filosofie a religionistika, pokračovat navazujícím magisterským oborem Filosofie, který se letos otevřel již pátým rokem, a zakončit nově otevřeným doktorským studiem Filosofie. Doktorský program je možné studovat jak v českém, tak v anglickém jazyce a v prezentní i v kombinované formě.

Na Teologické fakultě JU můžete studovat „královskou disciplínu“. Řeč je o filozofii, která – i když si to mnozí neuvědomují – stojí na počátku všech vědních oborů.

Proč ses rozhodl/a pro studium filozofie?

Monika Tischlerová: „Filozofie byla pro mě jasnou volbou. Na Jihočeské univerzitě jsem začínala studiem Humanistiky, dnešního oboru Filosofie a religionistika na Teologické fakultě. Humanistika zahrnovala více vědních oborů, jako religionistika, psychologie či právě filozofie. A protože mě filozofie i přístup vyučujících naší fakulty doslova uchvátil, rozhodla jsem se pro další vzdělávání právě v tomto oboru a právě na TF JU.“

Jan Kočí: „Dříve mě zajímala více matematika či fyzika, ale později mě začaly lákat humanitní obory. Proto jsem se zapsal na obor Humanistika na Teologické fakultě JU. Zde se mi otevřel svět filozofie, ve které jsem chtěl i nadále pokračovat, a proto jsem se po skončení bakalářského studia zapsal na magisterský obor Filosofie.“

Co ti studium přineslo?

Jan Kočí: „Studium mi hlavně přineslo úplně nový náhled na svět, daleko větší schopnost reflektovat veškeré informace, kterých se nám dostává. Hlavně nebrat nic dogmaticky, tedy vždy se zamýšlet nad tím, proč je něco tak, a ne jinak. Nikoliv být úplný skeptik, ale zdravě pochybovat.“

Jakub Hušek: „Řekl bych, že na studium filozofie se musí člověk dívat z trochu jiného úhlu pohledu než na ostatní obory. Pro mě je jakousi životní cestou, po které bych rád kráčel co nejdéle, a je jen na mně, kam až dojdu. Každopádně už teď vím, že to pro mě samotného mělo smysl.“ ●

Text: Monika Tischlerová, Jakub Hušek

Věda pro každého v Géčku

Géčko
Nákupní centrum

28. 2. 2015 / 11.00 - 16.30

zom
science

Interaktivní vědecká show

fyzika a chemie hrou

vždy od 11:00, 12:00, 14:00, 15:00, 16:00

doprovodný program

- škola hrou
- naučné tématické stezky
- hravá informatika
- záchranáři v akci
- zdravé jídlo

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Nákupy s radostí. Nákupy bez starostí.

www.ncgecko.cz

Připojte se
k nám na
Facebooku

REBEL S PŘÍČINOU

Představte si, že v dnešní době plné populistických slibů, křiklavých volebních plakátů a předvolebních útoků drtivě zvítězí v komunálních volbách občanské hnutí, které namísto tradičních politických nástrojů zašle občanům města rozsáhlý osobní vzkaz psaný kultivovaným jazykem. Jeho autor, absolvent Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity Vít Rakušan (36), loni obhájil s až neuvěřitelně silným mandátem post starosty středočeského Kolína.

Před rozhovorem se starostou třicetiletého města asi ze všeho nejméně čekáte, že se proti vám posadí normální kluk ve svetru s vizáží studenta, se kterým máte chuť probrat u piva zápisky ze semináře. Na telefon se koukne jen jednou, když mi ukazuje novou mobilní aplikaci města. Oblíbený středoškolský pedagog, celoživotní nonkonformní rebel, teď i úspěšný starosta a ztělesněný „antipapaláš“ je důkazem toho, že politika se dá dělat i s lidskou tvář. Navně idealistickou duši ale nečekejte, dobře ví, že bez jisté dávky pragmatismu se v politickém moři utopíte. Ale začněme hezky popořádku.

NĚMČINA BYLA PRIORITOU

Vít Rakušan se narodil v Kolíně do známé lékařské rodiny. Medicínskou „povinnost“ splnil bratr, on sám se spíše zajímal o cizí jazyky, především němčinu. Gymnázium vystudoval v sousední Kutné Hoře. „Tamní gympl měl dobrou pověst. Navíc mi vyhovovalo anonymní prostředí, naši rodinu v Kolíně všichni znali. Moje škola života začala právě tady,“ vzpomíná na rebelské začátky a přiznává, že nikdy nepatřil ke studentům s vidinou červeného diplomu. Po maturitě se rozhodl mezi studiem žurnalistiky a učitelství. „Věděl jsem, že potřebuji komunikativní a kontaktní povolání. Práva ani ekonomie mě nelákaly.“ K přijetí na žurnalistiku nakonec chybělo málo. V mezidobí proto zvolil studium

německého jazyka a dějepisu na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity s tím, že za rok zkusí štěstí znovu. K tomu už nedošlo, štěstí nakonec našel právě v Českých Budějovicích. Dodnes rád vzpomíná na atmosféru u přijímacích zkoušek. „Na historii mě zkoušeli pánové Sak a Bezecný, na které mám jen ty nejlepší vzpomínky. Zejména pak semináře s docentem Sakem patřily k vrcholům celého studia,“ vzpomíná. Nikdy se ale nepovažoval za historika, prioritou pro něj vždy byla němčina. Rád vzpomíná na éru, kdy na Katedře germanistiky učili manželé Bokovi. „Katedra měla zvuk, Bokova skripta jsem sháněl kamarádům, kteří studovali v Praze. Když člověk řekl, že je od profesora Boka, tak už to byl určitý štěpl kvality,“ tvrdí. Díky mezifakultním dohodám se dostal na stipendijní pobyt v německém Augsburgu. Pyšný je i na to, že se podílel na vzniku takzvaných Stammtisch, které fungují dodnes. Studenti si v nich zdokonalují konverzační schopnosti na neformálních setkáních s pedagogy.

COŽ TAKHLE DÁT SI SENÁT?

Byl to ale především studentský život, který ho zcela pohltil. Nejraději vzpomíná na partu studentů z kolejí a atmosféru pospolitosti. Někde tam se prohluboval jeho vřelý vztah k aktivní občanské společnosti. „Hodně jsme v 90. letech žili na vlně porevoluční atmosféry, pořádali jsme třeba diskusi s Mejstříkem nebo demonstraci proti rasismu po vraždě

studenta černé pleti. Bylo to jedno z období, kdy si člověk uvědomuje, že je skutečně šťastný. Každý den se na chodbě něco dělo, přednášky, autorská čtení, koncerty. Mám pocit, že jsme to prožili tak nějak více společně, všichni jsme se zdravili, doba nebyla tak anonymní.“ Postupem času zasedl i ve fakultním senátu. Předvolební plakáty si vytvořil už v prvním ročníku, tehdy prý čistě z recese. Později ale pochopil, že senát má opravdu reálnou moc. „Vetovali jsme například zrušení zářijového termínu státnic. K nelibosti některých pedagogů se nám to podařilo uhájit. Tehdy jsem si uvědomil, že akademické rozhodování je opravdu svobodné.“ Je zřejmé, že ani v senátu asi nebyl prototypem ukázněného studenta, uchoval si image kavárenského bohéma.

NA DRUHÉ STRANĚ BARIKÁDY

Po studiu na univerzitě přišel střet s realitou. Vít Rakušan se vrátil na kutnohorské gymnázium, tentokrát v roli pedagoga. „Najednou byl člověk na druhé straně barikády a hledal svoji roli. Ještě měl v paměti sebe jako zlobivého studenta. Trvá čtyři pět let, než nabydete jistotu a vidíte první výsledky.“ Sám se musel učit být důsledný, potlačit v sobě odvěkou rozevlátost. Po devíti letech praxe má o poslání učitele jasno. „Ne odučit, ale naučit. Mám zásadu, že každá hodina musí mít svůj cíl. Ne vždy se ho podaří splnit, mnohokrát se hodina rozpadne, ale je třeba být důsledný,“ popisuje své krédo. Jako nástavbu vystudoval na popud ředitele gymnázia školský management a je tak do budoucna připravený například pro funkci zástupce ředitele. Osvoji si znalosti tvorby rozpočtu, čerpání dotací, time managementu, psychologie – to vše se mu náramně hodilo o pár let později ve funkci starosty. A kde se vlastně vzala ve středoškolském pedagogovi touha vstoupit do politiky? „Hlavní motivací byl pocit, že dětem ve škole říkáte, jak by se měly angažovat, snažíte se je k tomu vycho-

vávat, a přitom ve vašem rodném městě se dějí strašlivé věci. Kdo jiný má jít příkladem a ukázat dětem, že to jde,“ poukazuje na tehdejší neutěšené poměry Kolína, který měl v té době pověst nejzadluženějšího města s korupční atmosférou.

STAROSTOU ZADLUŽENÉHO MĚSTA

Ve statistikách komfortu života se Kolín držel na spodních příčkách. Bylo zřejmé, že frustrování obyvatel přivítají jakoukoli změnu k lepšímu. Rakušan přesto nemohl tušit, že jeho občanské hnutí ve volbách zvítězí, spíše počítal s rolí konstruktivní opozice. Místo toho rovnou převzal vedení města s miliardovým dluhem. „Přebírání úřadu bylo náročné, byli jsme úplně nezkušení. Po třech měsících na mě padla strašná krize z příliš velkého sousta. Co jsem to udělal se svým dvaatřicetiletým životem?“ ptal se sám sebe. Jenže postupem času se to zlomilo, začaly se objevovat první výsledky. Zatímco předchozí generace politiků skončila v propadlišti dějin, nebo dokonce ve vězení,

Rakušanův tým prožil čtyři roky bez afér, odložil megalomanské projekty a zaměřil se na efektivní čerpání dotací. Kritický dluh města se postupně snížil, do dvou let už by měl dosáhnout přijatelné poloviční hranice. I přes úspory se vyřešilo několik nejobladvějších projektů, povedly se i personální změny, které přinesly lepší atmosféru na radnici.

OSOBNOST ROKU 2014

To vše přispělo k tomu, že v loňských volbách jeho hnutí zvítězilo s tak drtivou převahou, že by stačila na vytvoření jednobarevné vlády. To je však proti smýšlení staronového starosty. „Chceme otevřenou diskusi. Nemám problém s politiky a občany diskutovat i na nepříjemná témata, která je trápí. Snažíme se tím bojovat proti anonymním pomluvám. Slušně a odborně.“ Kolínská radnice se stala první, která se zapojila do projektu Lepší místo, tři tisíce lidí už si také stáhly novou aplikaci Kolín v mobilu. Politická hvězda Víta Rakušana roste, dokládá to i jeho nedávné zvolení Osobností roku 2014 deníku Referendum. Svět velké politiky ho ale neláká. „Nabídky byly, ale kumulování funkcí odmítám. Starostování nejde dělat bokem a navíc mi přijde neskonale zábavnější než sedět v malostranské zlaté kleci. Můžete dát zelenou zajímavým kulturním a charitativním projektům, vidíte výsledky práce,“ říká. Na funkci nelpí, případná prohra ve volbách by ho tížila jen v jednom případě. „Ve volbách nebo i ve sportu rád prohraju s někým, u koho mám vnitřní pocit, že za to stojí. Jenže tady jsem se z některých protikandidátů upřímně děsil, o to byla motivace jít do toho větší,“ tvrdí Rakušan, který má jako bývalý hráč basketbalového BC Kolín soutěživost v krvi. Když se ho lidé ptají, co bude dělat, až se starostováním skončí, má jasno. „Půjdu učit. Proč bych měl se svým životem experimentovat, budu dělat to, co umím.“ Aby se udržoval v duševní kondici, stále jezdí dvě hodiny týdně učit do Kutné Hory. Dva oddělené světy mu vyhovují.

ŠKOLSTVÍ MUSÍ PROJÍT REFORMOU

Nabízí se otázka, zda je člověk přínosnější v aktivní politice, nebo při předávání znalostí a zkušeností mladé generaci, která bude jednou formovat společnost. „Čím déle jsem v politice, tím více považuji pedagogickou práci za stěžejní. Náš stát nemůže vybědnout z problémů, pokud neprojde opravdovou zásadní reformou školství. Je tu stále silná tradice rakousko-uherského školství, která přežila všechny ideologie a režimy. Naše děti mají v sešitech stejné zápisky, jaké měli jejich rodiče. Když člověk vidí lopotnost při zavádění státních maturit, je mu smutno. Zapomeňme na tradice a začněme úplně znovu a jinak. Mladý člověk musí být kompetenčně vybaven pro tento svět. Finanční, mediální a environmentální gramotnost, nástrahy sociálních sítí, to jsou problémy, se kterými se bude dnešní generace potýkat. Vědomostních výstupů, aniž bych je jakkoli podeceňoval, je přehršel a děti nejsou schopny rozlišit, co je základ. Pyramida vědomostí roste nahoru, ale bez základů se zhroutí,“ upozorňuje a dodává, že dnešní děti nechtějí číst rozsáhlejší texty a informace jim samy padají do klína. „Nedávno se mnou student diskutoval o nějakém elementárním letopočtu, u kterého jsem si byl zcela jistý správností. Řekl jsem mu, že stojí před zásadním životním rozhodnutím – buď přijmout názor svého učitele z masa a kostí, který mu uvádí pět ověřených zdrojů, nebo uvěřit internetu a informaci od kohosi, o kom nic neví,“ demonstuje příklad toho, jak se snaží vést studenty ke kritickému myšlení. Za největší štěstí považuje Vít Rakušan to, že se může věnovat práci, která jej naplňuje. A drobným dílem přispět k tomu, že mladá generace jednou převezme otěže demokratické občanské společnosti, ve které sám tolik věří. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Víta Rakušana

ÚNOR

19. ÚNOR

Kvalita života a inkluze dětí s postižením SMA

14.00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 31a, České Budějovice

Mgr. Helena Kočová, Ph.D., bude přednášet o dětech s progresivním nevléčitelným onemocněním spinální svalové atrofie. Přednáška doplňuje výstavu Ze života dětí s onemocněním SMA v Akademické knihovně JU.

25. ÚNOR

Volba MISS JU – finálový galavečer

19.00, ArtIGY

Soutěž krásy pořádaná studenty Jihočeské univerzity, jejíž výtěžek putuje na charitativní účely.

26.–27. ÚNOR

Volejbalový maraton o pohár rektora JU

Sportovní hala, České Budějovice (začátek 26. 2. v 5.30 a konec 27. 2. v 15.30)

Soutěž týmů, probíhající 2015 minut bez přestávek. Přihlásit se může 25 šestičlenných týmů z celé JU. Připraven je i bohatý doprovodný program a občerstvení.

28. ÚNOR

Věda pro každého v Géčku

11.00–16.30, Nákupní centrum Géčko, České Budějovice

Celodenní akce, na které vám odborníci z univerzity přiblíží zajímavosti z oblasti vědy a poznání. Připraveny jsou interaktivní vědecké show fyziky a chemie, škola hrou, naučné a tematické stezky a mnoho dalších aktivit.

BŘEZEN

3. BŘEZEN

Zasedání Akademického senátu JU

14.00, zasedací místnost rektorátu JU, Branišovská 1645/31a, České Budějovice

Pravidelná jednání Akademického senátu JU

jsou přístupná všem studentům a zaměstnancům. Přijďte se podívat, jak senát funguje.

3. BŘEZEN

Ptejte se rektora

17.00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 31a, České Budějovice

Zajímáte se o dění na naší univerzitě? Přijďte se informovat o novinkách a diskutovat o tématech, která vás zajímají, s rektorem Liborem Grubhofferem.

10. BŘEZEN

Studentské putování – Skotsko

18.00, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 31a, České Budějovice

Pravidelný cestovatelský cyklus přednášek Mezinárodního studentského klubu JU.

13. BŘEZEN

Přednáška PhDr. Libuše Šmuclerové

13.00, kongresová hala Biologického centra AV ČR

Studentská unie JU zve na přednášku jedné z nejúspěšnějších žen českého byznysu PhDr. Libuše Šmuclerovou. Tématem bude současný stav české žurnalistiky a zkušenosti v podnikání. Vstup je zdarma.

14. BŘEZEN

XIII. Reprezentační zemědělský ples

20.00, DK Metropol, České Budějovice

Tradiční ples Zemědělské fakulty JU, Regionální agrární komory Jihočeského kraje a SOŠ VMZ a JŠ. K tanci a poslechu zahraje skupina Luckies. Rezervace vstupenek na čísle 387 772 427.

31. BŘEZEN

Hana Konečná: Je neplodnost nemocí civilizací?

15.00, studentský kostel v Českých Budějovicích, Karla IV. č.22

Tentokrát přijala pozvání docentka Hana Konečná ze Zdravotně sociální fakulty.

www.jcu.cz
facebook.com/jihoceska.univerzita
twitter.com/JihoceskaUni